

۲۰۱۶/۱۰/۱۵

ولی احمد نوری

انعقاد کانفرانس کشور هایی مدد رسان به افغانستان در بروکسل پایتخت بلجیم

کشور های کمک دهنده به افغانستان به تاریخ ۴ و ۵ اکتوبر ۲۰۱۶ در کنفرانسی بروکسل دور هم جمع شدند تا برای حمایت از موجودیت افغانستان و جلوگیری از یک سقوط کامل این کشور، به اصطلاح به آن شانه دهند.

اولیای امور افغانستان هم در این کنفرانس بین المللی حضور داشتند و بالای دو اعشاریه هفت میلیارد یوروی وعده داده شده جداً حساب می کردند و برای بدست آوردن آن از هیچگونه تلاش مضایقه نکردند.

ولی در این مرتبه کشور های مدد رسان، روش فرشتگان را نداشتند و نشان دادند که صرف برای بیرون رفت از بحرانی که به یک قانقاریا (Gangrène) تبدیل شده کمک میکنند. زیرا در صورت توقف آنی کمک های بین المللی دولت افغانستان و اردوی آن به یک سقوط مطلق مواجه خواهد شد.

فضای کانفرانس یا اجلاس بروکسل مانند فضای اجلاس ۲۰۰۲ توکیو و یا کنفرانس ۲۰۱۴ لندن نبود که از آغاز تا انجام، آنها با غنای احساسات، شور و شغف و خواست همکاری و همدردی به افغانستان و به مردم آن بودند. چون حالا با در نظر داشت اوضاع وخیم عدم امنیت و فقدان ثبات سیاسی نحوه کمک ها فرق خواهد داشت و صرف کمک ها جهت جلوگیری از فروپاشی مطلق افغانستان و اداره آن و چیز هایی که صبغة عاجل داشته باشند صورت خواهد گرفت. اما رهبران افغانستان دست شانرا برای هر نوع کمک های انسانی و اجتماعی جامعه افغانستان دراز نموده اند.

افغانستان تا حال سالانه مبلغ چهار اعشاریه چهار میلیارد یورو تنها از طرف اضلاع متحده امریکا دریافت می میکند که همه اساساً برای مصارف اردوی افغانستان به کار می رود.

تحت اداره و رهنمائی حکومت اتحاد ملی افغانستان و حکومت کشورهای اتحاد اروپا، از آقای "بانکی مون" سکرتر جنرال سازمان ملل متحد و آقای "جان کری" وزیر امور خارجه اضلاع متحده دعوت بعمل آمده بود که در این کنفرانس اشتراک نمایند که ایشان با نمایندگان هفتاد کشور دیگر حضور بهم رسانیدند.

اتحاد اروپا پرداخت دو صد ملیون یورو را در ظرف دو سال شروع از ۲۰۱۷ بر عهده گرفته است. بعد از مناظرات پر تشنج بین اعضای اتحاد اروپا در مورد سهم بودن در امداد فیصله شد که مناصفه این مبلغ باید راساً از مجرای قانونی به دولت افغانستان پرداخته شود که این پرداخت مستقیم بوجوی به دولت افغانستان یک آغاز جدید است که در یک کشوری که سطح فساد اداری به معراجش رسیده است، بدون خطر نخواهد بود. ولی تجارب نشان داده است کار کمک رساندن از طریق سازمان های شخصی اروپایی نیز خیلی گران تمام شده است و دولت افغانستان از طرز کار و رفتار این مؤسسات خصوصی راضی نبوده اند خاصاً که ادعا دارند پول های کمک شده از طرق این نوع مؤسسات دوباره به کشور های خود شان انتقال میگردد.

پابندی بر تعهد

آقای "آندره ولینی" (André Wallini) معین وزارت امور خارجه و انکشاف بین المللی فرانسه که در این اجلاس نمایندگی از کشورش میکرد گفت: «فرانسه بنا بر وخامت اوضاع امنیت در افغانستان و افزایش بی سابقه فساد اداری در آن کشور از یکطرف، و از جانب دیگر ناتوانی کنترول جدی و درست استفاده از مبالغ این کمک ها، کوشش می کند همان تعهد سال ۲۰۱۲ خود را که پرداخت ۲۵۰ ملیون یورو معادل (۲۷۵۰۰۰۰۰۰) دو صد و هفتاد و پنج ملیون دالر امریکایی بود تا ختم سال ۲۰۱۶ کار سازی و مصرف نماید.

به قرار گفته "ریچارد اولسن" (Richard Olson) نماینده خاص اضلاع متحده امریکا برای افغانستان و پاکستان، از یکطرف (۵۰٪) مردم این کشور بیکارند و از جانب دیگر (۷۰٪) بودجه دولت افغانستان محتاج مبالغ کمک های بین المللی می باشد. برای اینکه افغانستان خود دارای استقلال مالی شده بتواند، باید از هر نگاه انکشاف نماید و دروازه هایش به روی سرمایه گزاران خارجی باز گردد و وضع تجارت و اقتصادش رونق یابد تا خودش سرمایه ملی خود را خود بدست آورد. ولی با موجودیت وضع نابسامان امنیتی و ازدیاد فساد اداری، که از یک طرف بعد از خروج قوای صلح بین المللی در اواخر ۲۰۱۴م، افزایش یافته است، و از طرف دیگر عدم ثبات سیاسی و نبود انکشاف اقتصادی، رسیدن به این معمول دشوار می نماید.

"جان سوپکو" (John Sopk) نماینده و مسؤول امریکایی برای تعقیب اعمار مجدد افغانستان قبل از آمدن به بروکسل تأسف نموده گفت: «در حالیکه از حضور قوای بین المللی در افغانستان ۱۵ سال می گذرد مریضی مدهش فساد مانع جدی اعمار مجدد افغانستان و آمدن صلح بوده است.

کمیسیون ارزیابی فساد اداری در افغانستان که یک نهاد مستقل و آزاد می باشد بر ضعف و ناتوانی اداری حکومت برای جلوگیری از این آفت فساد اعتراض نمود. در جواب بناعلی جاوید فیصل نطق رئیس اجرائیه حکومت وحدت ملی اطمینان داد که: «افغانستان منبع این کمک ها را یک چک سفید نپنداشته و در آینده سعی خواهد کرد که این کمکها به جای درستش برسند.» برای "حرکت طالبان" انعقاد این کنفرانس یک بار دیگر جیب های قراردادی های خارجی و شرکای داخلی شان را پر خواهد کرد و هیچ نوع تحرکی و کاری برای بهبود افغانستان انجام نخواهد شد.

در مورد این کنفرانس و جریان و نتایج آن

با مطالعه نشرات آتی بیشتر بخوانید:

وبسایت رادیو صدای المان (دری) (Deutsche Welle)

افغانستان

شروع کانفرانس کشورهای کمک دهند به افغانستان در بروکسل

"فدریکا موگرینی" مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا با اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان.

بحث مقام ها و نمایندگان حدود ۱۰۰ کشور و سازمان بین المللی راجع به افغانستان در کانفرانس بروکسل شروع شد. در این کانفرانس وعده های جدید کمک مالی به حکومت افغانستان تا سال ۲۰۲۰ داده می شود.

"فدریکا موگرینی" مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا با افتتاح این کانفرانس گفت که مقصد این نشست تجدید تعهد با افغانستان است. او با اشاره به تغییرات ایجاد شده افزود که تغییر ممکن است، اما در صورت نبود حمایت های بین المللی این تغییرات از دست خواهند رفت.

موگرینی با اشاره به توافقنامه صلح حکومت افغانستان و حزب اسلامی به عنوان اقدامی ترغیب کننده ابراز امیدواری کرد که دیگر گروه های شورشی نیز روند مشابه را پی بگیرند.

صلاح الدین ربانی وزیر خارجه افغانستان از پیشرفت های افغانستان در عرصه های مختلف به شمول تعلیم و تربیه و حقوق زنان صحبت کرد و تأکید نمود که کشورش رو به جلو حرکت میکند. او از اصلاحات انتخاباتی، تدوین چارچوب روشن اقتصادی برای آینده افغانستان و توافقنامه صلح با حزب اسلامی به عنوان مثال هایی از حرکت کشورش رو به جلو یادآوری نمود.

"دونالد توسک"، رئیس شورای اتحادیه اروپا با ذکر این نکته که بسیاری افغان ها در فقر به سر برده و آینده ای برای خود در کشور نمی بینند، به اهمیت تعهدات مالی بین المللی برای افغانستان تأکید نمود. او افزود که افغانستان برای فایق آمدن بر چالش ها به شمول ناامنی، به حمایت مالی بین المللی و همچنین همکاری کشورهای منطقه نیاز دارد.

"دومالد توسک" گفت که سر از سال ۲۰۱۷ اتحادیه اروپا و کشورهای عضو بزرگ ترین کمک دهنده انکشافی به افغانستان خواهند بود. او افزود: «ما در این سال با ۱۳ میلیارد دالر از تلاش های بین المللی و ظرفیت سازی داخلی حمایت می کنیم و این حمایت خود را تا سال ۲۰۲۰ ادامه می دهیم.»

**** * ****

تعهد بیش از ۱۵ میلیارد دالر کمک به افغانستان

جامعه بین المللی در کنفرانس بروکسل کمک ۱۵،۲ میلیارد دالر را به حکومت افغانستان تا سال ۲۰۲۰ تعهد کرد. ۵،۶ میلیارد دالر آن تنها از سوی اتحادیه اروپا و کشورهای عضو وعده داده شده است.

در پایان این کنفرانس، اتحادیه اروپا اعلام کرد که کشورها و نهادهای تمویل کننده مبلغ مجموعی ۱۵،۲ میلیون دالر به افغانستان را برای چهار سال آینده متعهد شده اند.

فدریکا موگرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در نشست خبری مشترک با رئیس جمهور اشرف غنی این کنفرانس را «موفقانه» عنوان کرد و افزود که اتحادیه اروپا بزرگ ترین کمک دهنده به افغانستان در سال های پیش رو است.

موگرینی گزارش ها در مورد مشروط ساختن این کمک ها به قبول پناجویان رد شده افغان از سوی این کشور رد کرد و گفت که موافقتنامه برگشت و اسکان مجدد پناجویان رد شده افغان ربطی به این کنفرانس ندارد.

رئیس جمهور افغانستان نیز با ابراز قدردانی از کشورهای کمک دهنده، گفت که حالا زمان آن است که این کمک ها به شیوه موثر به مصرف برسند.

در این کنفرانس مقام های ۷۵ کشور و ۲۵ سازمان بین المللی به شمول بان کی مون دبیرکل سازمان ملل متحد اشتراک کرده بودند.

**** * ****

افغانستان و اتحادیه اروپا قرارداد کمک ۲۰۰ میلیون یورویی امضاء کردند

اشرف غنی، رئیس جمهور افغانستان در سخنرانی خود در این کنفرانس برنامه های حکومت برای آینده را تشریح نمود و از کمک های بین المللی ابراز امتنان کرد.

غنی فقر و تروریسم را دو چالش عمده عنوان کرد و افزود که تروریسم مرز نمی شناسد و یک پدیده کوتاه مدت نیست، پس نیاز به اقدام مشترک علیه آن است. غنی گفت که بعد از انتقال مسئولیت های امنیتی به نیروهای افغان و ختم مأموریت نظامی

نیروهای خارجی، تروریسم از القاعده گرفته تا داعش و طالبان و گروه های جنایتکار علیه افغانستان فعالیت های خود را گسترش دادند. او افزود که نیروهای امنیتی زمانی روزانه در ۱۵ ولایت عملیات میکردند و توانایی مقابله با شورشیان را دارند. در این کنفرانس روی سه موضوع تمرکز میشود که شامل مؤثریت حمایت های دوامدار بین المللی از افغانستان، اقدامات اصلاحی حکومت افغانستان و تلاشهای منطقه یی در حمایت از پروسه سیاسی برای صلح و همکاری های اقتصادی فرامرزی می شود. "بان کی مون"، دبیرکل سازمان ملل متحد از اهمیت این نشست برای افغانستان سخن گفت و افزود که رئیس جمهور غنی و رئیس اجرایی عبدالله عبدالله گام های مهمی برای اصلاحات برداشته اند.

در این کنفرانس مقام های ۷۵ کشور تا سطح وزیران خارجه و نمایندگان ۲۵ سازمان بین المللی شرکت دارند. بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد، جان کری وزیر خارجه ایالات متحده امریکا و دونالد توسک رئیس شورای اتحادیه اروپا از سخنرانان ارشد این کنفرانس هستند.

* * *

۲۰۱۶/۱۰/۰۵

رادیو صدای المان

اتحادیه اروپا و افغانستان روی برگشت پناهجویان توافق کردند

در آستانه کنفرانس بروکسل، اتحادیه اروپا و حکومت افغانستان روی تسریع برگشت دادن پناهجویان پذیرفته نشده به توافق رسیدند. فعالان حقوق بشری می گویند که کمک های این اتحادیه به افغانستان نباید به برگشت پناهجویان وابسته شود.

تظاهرات پناهجویان افغان در شهر دوسلدوف آلمان علیه توافقنامه برگشت پناهجویان

خبرگزاری اسوشیتدپرس گزارش داده است که دو جانب روز دوشنبه روی این موضوع به توافق رسیده اند که بر اساس آن افغانستان تعهد کرده است آن اتباع اش را که تقاضای پناهندگی شان در کشورهای عضو اتحادیه اروپا پذیرفته نشده است دوباره

بپذیرد. علاوه بر آن، جانب افغانستان متعهد شده است به پناجویانی که اسناد هویت ندارند، در ظرف یک ماه اسناد مسافرت تهیه کند. در این توافق آمده است که مصارف برگشت دادن این پناجویان را اتحادیه اروپا می پردازد. انتظار می رود که اتحادیه اروپا در کنفرانس بروکسل در روز چهارشنبه قول کمک سالانه یک میلیارد یورویی تا ۲۰۲۰ را به افغانستان بدهد. به نظر می رسد که همکاری موثری در قضیه مهاجران شرطی برای دریافت این کمک ها از جانب افغانستان نمیشود.

بر اساس توافقنامه ای که قرار است میان دولت افغانستان و آلمان امضاء شود، دولت افغانستان فقط با پذیرفتن عود

"برگشت پناجویان افغان نباید با کمک های انکشافی وابسته شود"

با وجود این، "حوریه مصدق" از سازمان عفو بین الملل روز دوشنبه گفت که حمایت های مالی برای افغانستان، نباید به برگشت دادن پناجویان افغان از کشورهای اروپایی مشروط ساخته شود.

نمایندگان حدود ۷۰ کشور و ۳۰ سازمان بین المللی در روزهای چهارم و پنجم اکتوبر در کنفرانس بروکسل، پایتخت بلجیم گردهم می آیند تا در مورد کمک ها در آینده برای افغانستان بحث و مشوره کنند.

پیش از این مشورت هایی مطرح شده بود که مشروط ساختن کمک ها به افغانستان به برگشت دادن پناجویان این کشور ممکن است در این کنفرانس مطرح شود. "حوریه مصدق" در این باره گفت: "کشورهای ثروتمند نباید مکلفیت های حقوقی شان را به بهایی حفاظت از پناجویان خریداری کنند."

او گفت که در سال گذشته در افغانستان، منازعه ها و خشونت ها به میزان زیادی افزایش یافته است و این امر تعداد زیادی را مجبور به فرار از زادگاه شان کرده است تا به کشورهای اروپایی پناهنده شوند.

"حوریه مصدق" تاکید کرد که حقوق بشر باید در مرکز حمایت های مالی و سیاسی برای افغانستان و تلاش ها برای اصلاحات در این کشور قرار داشته باشد.

افغان ها میان ماه های اپریل و جون، دومین گروه بزرگ متقاضیان پناهندگی در اتحادیه اروپا بوده اند. اکثریت آنها یعنی بیش از ۳۲ هزار و ۶۰۰ نفر در آلمان تقاضای پناهندگی داده اند. این رقم برابر به ۱۷ درصد همه تقاضاها در این دوره زمانی در آلمان است.

هزاران مهاجر افغان در چند شهر آلمان در آستانه امضای توافقنامه میان دولت های آلمان و افغانستان دست به تظاهرات زدند. بر اساس این توافقنامه دولت افغانستان مهاجران بازگشت کننده و اخراجی را می بپذیرد.

* * *

۲۰۱۶/۱۰/۰۵

باز هم سایت رادیو صدای آلمان

چرا افغانستان باید کمک های چند میلیاردی اضافه بدست آورد؟

در برابر حمایت مالی، جامعه بین المللی از سال ها به این طرف خواستار راه های حلی مشخص از حکومت افغانستان است؛ پناجویان کمتر، تروریسم و مواد مخدر کمتر. اینک باید روی کمک های جدید مذاکره گردد.

در کنفرانس افغانستان در بروکسل امروز سه شنبه و فردا چهارشنبه کمک های مالی زیادی به این یکی از فقیرترین کشورهای جهان که هنوز هم درگیر جنگ های مسلحانه است، مطرح است. اما این سؤال مطرح است که کمک های میلیاردی بیشتر برای افغانستان منطقی است؟

کنفرانس بروکسل در مورد افغانستان چیست و در مورد چه چیزی در این کنفرانس تصمیم گرفته می شود. در کنفرانس کمک کنندگان بین المللی برای افغانستان، نمایندگان بیش از ۷۰ کشور و بیش از ۲۰ سازمان بین المللی گردهم می آیند. انتظار می رود که جامعه بین المللی سالانه برای افغانستان تا پایان سال ۲۰۲۰ بیشتر از سه میلیارد دالر کمکه های مالی ارائه کند.

این کمک ها قرار است برای پروژه های نظامی به مصرف برسد. علاوه بر این کمک ها، کشورهای عضو ناتو در ماه جولای در وارسا به پرداخت بیش از چهار میلیارد یورو در سال تا پایان ۲۰۲۰ برای حمایت از نیروهای امنیتی این کشور تعهد سپردند. بیشترین این کمک ها را ایالات متحده امریکا به دوش گرفته است. بعد از ایالات متحده امریکا و جاپان، آلمان با پرداخت ۴۳۰ میلیون یورو سومین بزرگترین کشور کمک کننده به شمار می رود

چرا افغانستان هنوز هم نیاز به این مقدار پول زیادی دارد؟

پس از ۳۰ سال جنگ، بازسازی افغانستان عملاً از سال ۲۰۰۲ از صفر آغاز شد. افغانستان هنوز هم یکی از فقیرترین کشورهای جهان است. به گفته بانک جهانی بیش از یک سوم تمام افغان ها در زیر خط فقر زندگی می کنند. دو سوم افغان ها هنوز خوانده و نوشته نمی توانند. تجارت غیر قانونی مواد مخدر مهمترین منبع اقتصادی به شمار می رود و از طرف دیگر اسلام گرایان از طریق تجارت مواد مخدر هزینه جنگی شانرا تامین می کنند و فعلاً در حال پیشروی در افغانستان اند.

این سوال مطرح می گردد که آیا تا کنون دستاورد های وجود داشته است؟

بله، به خصوص در بخش های بهداشتی و آموزشی. هشت میلیون کودک که ۳۹ درصد آن دختران اند، با توجه به گزارش سازمان ملل متحد از سال ۲۰۱۵ میلادی به مکتب می روند، در زمان حکومت طالبان حدود یک میلیون نفر بود.

بر اساس اطلاعات مقامات دولتی کلینیک های صحنی نیازمندی های مردم را تا ۶۰ درصد تکافو می کنند. مرگ و میر مادران تا نیم کاهش یافته است.

در پارلمان و کابینه افغانستان زنان بیشتر فعالیت دارند. همچنین انتخابات، یک قانون اساسی جدید و یک جامعه مدنی بزرگ در این کشور وجود دارد. خدمات در بخش انرژی رسانی بهبود پیدا کرده است و درآمد دولت در سال گذشته افزایش یافته است. اما در این بخش ها و هم در زمینه های دیگر هنوز موانع و خلاء هایی وجود دارند. به عنوان مثال می توان یکی از این دلایل، وخامت اوضاع امنیتی در این کشور و هم فساد گسترده را یاد کرد.

در مورد فساد و عدم پیشرفت در اصلاحات، کشورهای پول دهنده از دیر زمانی شکایت می کنند. در اینجا این سوال مطرح می گردد که این کشور ها چرا کمک های مالی شانرا به سادگی قطع نمی کنند؟

از لحاظ تیوری، کشور های پول دهنده می خواهند پول های شانرا از موفقیت در اصلاحات وابسته گردانند. در سال ۲۰۱۲، این کشورها یک چارچوب را ایجاد کردند که شامل ۳۹ پیش شرط بود. گفته می شود که تا حال تنها یک بخش کوچکی آن برآورده شده است. از جمله کارهای که باید صورت می گرفت که تا حال در این راستا دست آوردی آنچنانی رونما نگردیده است عبارت از انتخابات پارلمانی که به تعویق افتاده است، مبارزه کند علیه فساد و قاچاق مواد مخدر و برهم خوردن روند صلح با طالبان است. با این حال، در شرایط فعلی، هیچ کس نمی خواهد روی عملی شدن همه پیش شرط ها تاکید کند. بسیاری از دیپلمات ها ترس دارند که قطع کمک های بین المللی، می تواند حکومت افغانستان را از این هم ضعیف تر گرداند. علاوه بر این، این حرکت می تواند طالبان را بیشتر تشویق کند.

تظاهرات علیه توافقنامه اخراج پناهیویان در اشتوتگارد آلمان

آیا بحران پناهندگان در اتحادیه اروپا نقشی را بازی می کند؟

بله، تنها در سال گذشته، حدود ۲۱۳ هزار افغان به طور غیر قانونی به اتحادیه اروپا آمده اند. یک دیپلمات غربی گفته است که اگر "کمکها برای حکومت افغانستان کاهش پیدا کنند، بی قانونی شدت میگیرد و منجر به فرار بیشتر انسان ها از کشور می گردند. آیا اتحادیه اروپا ادامه کمک هایش را از پذیرش پناهیویان افغان که بازگشت داده می شوند، وابسته خواهد کرد؟ رسماً بروکسل نمی خواهد چنین پیش شرط برای کشور ها بگذارد. اما احتمالاً تصادفی نبوده است که اتحادیه اروپا و افغانستان مدت کوتاهی قبل از کنفرانس توافقنامه ای در قبال پناهیویان را امضا کردند. بنابراین حکومت افغانستان برای کشورهای عضو اتحادیه اروپا وعده سپرده است که آن افغان های که درخواست پناهندگی شان رد شده است، به سادگی به کشور دوباره می پذیرد. بر اساس گزارش خبرگزاری آلمان، از جمله به صدور سریع اسناد سفر و استفاده از میدان های هوایی افغانستان نیز شامل این توافقنامه است. اتحادیه اروپا در عوض تعهد سپرده است که تمام هزینه های سفر پناهیویان که بازگردانده می شوند، به دوشن می گیرد و همچنین برنامه ادغام مجدد را تمویل می کند.

به چه تعداد از پناهیویان به افغانستان برگردانده خواهند شد؟

بر اساس یک سند محرّم اتحادیه اروپا از ماه مارچ، سخن از ۸۰ هزار افغانی است که از کشورهای عضو اتحادیه اروپا باید به کشور شان بازگردانده شوند.

کنفرانس افغانستان تحت شعاع حمله سنگین طالبان بالای شهر کنذ قرار گرفته است.

آیا امداد گران با توجه به وضعیت امنیتی حاکم می توانند به کار شان ادامه بدهند؟

این یک سوال بزرگ است که بسیاری از سازمان ها در حال حاضر مطرح می کنند. از پایان سال ۲۰۱۴ که نیروهای بین المللی از افغانستان خارج گردیدند، وضعیت امنیتی در این کشور بسیار بدتر شده است. سازمان ملل متحد از خشونت ها در ۳۱ از ۳۴ ولایت گزارش داده است و امسال انتظار ۴۰۰ هزار پناهیویان داخلی می رود. بنابراین امداد گران تنها دسترسی محدود در ولایات دارند و همزمان نیازمندی های انسان ها شدت گرفته است. بسیاری از سازمان ها در حال حاضر با کارکنان بین المللی کمتر اما بیشتر با کارمندان محلی کار می کنند و پروژه های شانرا از راه دور هدایت می کنند.

منابع:

- روزنامه "لوموند" نشریه فرانسوی مؤرخ ۵ اکتوبر ۲۰۱۶ ص ۲ - نوشته "ژک فولورو" (Jacques Follorou)
- رادیوی صدای المان بخش دری
- سایت دویتشه ویله بخش پشتو
- منابع مختلف انترنتی